

prima instanță: V. Gîrleanu
instanța de apel: Iu. Cimpoi, N. Simciuc, N. Craiu

DECIZIE

13 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul	Ala Cobăneanu
Judecătorii	Ion Druță, Galina Stratulat

examinând recursul declarat de Pînzari Ion,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea pe Acțiuni “Moldovagaz” împotriva lui Pînzari Ion cu privire la încasarea datoriei,
împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 05 februarie 2016, prin care nu s-a dat cures cererii de apel declarate de Pînzari Ion,

c o n s t a t ă

La 29 mai 2015 Societatea pe Acțiuni “Moldovagaz” (S.A. “Moldovagaz”) depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Pînzari Ion cu privire la încasarea datoriei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 09 decembrie 2015 acțiunea a fost admisă integral. S-a încasat de la Pînzari Ion în beneficiul S.A. “Moldovagaz” datoria în mărime de 44708, 75 lei și taxa stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată în sumă de 1341,26 lei

La 04 ianuarie 2016 Pînzari Ion, a declarat apel împotriva hotărîrii primei instanțe, solicitînd admiterea apelului, casarea hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărîri, însă fără a indica motivele de fapt și de drept pe care își întemeiază apelul și fără a anexa dovada de plată a taxei de stat, precizînd că le va indica după ce va face cunoștință cu hoărîrea motivată a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 09 decembrie 2015.

Prin încheierea Colegiului civil al Curții de Apel Chișinău din 05 februarie 2016, nu s-a dat curs cererii de apel declarate de Pînzari Ion și i s-a comunicat apelantului despre necesitatea prezentării cererii de apel motivate și a taxei de stat în sumă de 1005, 94 lei, acordîndu-i termen pînă la data de 17 martie 2016 ora 10:30.

Totodată i-a fost explicat apelantului că dacă nu va lichida neajunsurile menționate și nu va prezenta apelul motivat, cererea de apel nu va fi considerată depusă și împreună cu toate documentele anexate va fi restituită.

La 15 martie 2016 Pînzari Ion a prezentat apelul suplimentar cu indicarea motivelor de fapt și de drept pe care își întemeiază apelul, solicitînd amînarea plății taxei de stat pînă la adoptarea unei decizii definitive.

La 15 martie 2016 Pînzari Ion a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 05 februarie 2016, solicitînd admiterea recursului, casarea încheierii instanței de apel cu pronunțarea unei noi hotărîri de amînare a plății taxei de stat pînă la adoptarea unei decizii definitive.

În motivarea recursului a invocat că, nu este de acord cu încheierea contestată și o consideră ilegală.

Indică recurentul că cu încheierea contestată a făcut cunoștință la 15 martie 2016.

Precizează recurentul că este în imposibilitate să achite taxa de stat pînă la adoptarea unei decizii definitive în pricina dată, deoarece familia sa are o situație financiară precară.

Mai indică recurentul că consideră că hotărîrea instanței de apel de a nu da curs cererii de apel în legătură cu incapacitatea sa temporară de plată a taxei de stat în termenul stabilit reprezintă o încălcare a art. 5 CPC, limitîndu-i-se astfel accesul liber la justiție.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră, că recursul urmează a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Colegiul relevă că, încheierea instanței de apel a fost pronunțată la 05 februarie 2016 (f.d. 47-48), și expediată în adresa recurentului la 24 februarie 2016 (f.d. 49, 51), iar cererea de recurs a fost declarată la 15 martie 2016 (f.d. 56-57), respectiv instanța de recurs constată că în speță a fost omis termenul de declarare a recursului, în privința căruia nu a fost solicitată repunerea în termen.

Or, în condițiile speței, termenul de 15 zile de declarare a recursului a început să curgă de la momentul recepționării încheierii instanței de apel – 25 februarie 2016 (f.d. 51), recurentul cunoscînd soluția pronunțată de instanța de apel și intervalul de timp acordat de lege pentru contestarea acesteia, avînd totodată și dreptul legal de a solicita restabilirea termenului în cazul omiterii întemeiate a acestuia.

Acest termen poate fi restabilit printr-o încheiere, cu examinarea recursului în fond, dacă persoanele îndreptățite solicită acest lucru și prezintă probe veridice, ce confirmă imposibilitatea de a depune recursul în termen. Din oficiu termenul nu poate fi restabilit.

Colegiul învederează că la materialele dosarului lipsesc înscrisuri care ar proba că recurentul a făcut cunoștință cu încheierea instanței de apel din 05 februarie 2016, după cum invocă în cererea de recurs la 15 martie 2016, or încheierea Curții de Apel Chișinău din 05 februarie 2016 prin care nu s-a dat curs cererii de apel a fost recepționată de Pînzari Ion, la 25 februarie 2016 (f.d. 51).

Prin urmare, se prezumă că recurentul a cunoscut despre decizia instanței de apel contestate, urmînd să-și realizeze cu responsabilitate și bună-credință dreptul de recurs, în limitele prevăzute de legislația procesual civilă.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează, că ține de obligația părții de a lua măsurile necesare privind protejarea dreptului său de acces la instanță.

În contextul dat, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat că reglementarea referitoare la formalitățile și termenele ce trebuie respectate pentru a promova recurs urmărește să asigure o bună administrare a justiției și, în particular, să respecte principiul securității raporturilor juridice și că cei interesați trebuie să aibă posibilitatea de a se aștepta ca aceste reguli să fie aplicate. S-a subliniat că aceste termene urmăresc mai multe scopuri importante, și anume să garanteze securitatea juridică fixând un termen pentru acțiuni, să pună pe eventualii pârâți la adăpost de plângeri introduse foarte târziu care ar fi, probabil, mai dificil de combătut, și să împiedice nedreptățile ce s-ar putea produce dacă tribunalele ar fi chemate să se pronunțe în legătură cu evenimente consumate cu mult timp în urmă, plecând de la elemente de probă cărora nu li s-ar mai putea acorda credit și care ar fi incomplete din cauza timpului scurs (cauza Brumărescu împotriva României, cauza Marckx vs Belgia).

În cauza Melnic v. Republica Moldova Curtea a constatat violarea art. 6 § 1 al Convenției (securitatea raporturilor juridice) - admiterea, într-o cauză cu privire la recuperarea prejudiciilor, a unui recurs depus peste termen, fără a se expune asupra obiecției reclamantului că recursul este tardiv.

În lumina celor menționate și avînd în vedere faptul că, recurentul nu a solicitat repunerea în termen a recursului, Colegiul ajunge la concluzia respingerii recursului declarat de Pînzari Ion ca fiind tardiv, circumstanță ce împiedică examinarea recursului în fond, în caz contrar s-ar aduce atingere dreptului părții adverse la un proces echitabil consacrat de art. 6 CEDO.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e

Se respinge recursul declarat de Pînzari Ion.
Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu

Ion Druță

Galina Stratulat